

USTAWA

z dnia 28 maja 1994 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie ustawy o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482, Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163 i Nr 80, poz. 368) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 34”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1:

— pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, z wyjątkiem:

a) wierzytelności, które uprzednio na podstawie art. 12 ust. 3 zostały zarachowane jako przychody należne i których nieściągalność została udokumentowana w sposób określony w ust. 2,

b) udzielonych przez jednostki organizacyjne uprawnione, na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania do udzielania kredytów (pożyczek) — straconych kredytów (pożyczek), pomniejszonych o kwotę nie spłaconych odsetek i równowartość rezerw na te kredyty (pożyczki), zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów, a w bankach — pomniejszonych także o połowę tej części funduszu ryzyka, w jakiej pokryto nim stracone kredyty (pożyczki),”

— pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) rezerw tworzonych na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z wyjątkiem tych rezerw utworzonych na pokrycie:

a) wierzytelności, które uprzednio na podstawie art. 12 ust. 3 zostały zarachowane jako przychody należne,

b) straconych kredytów (pożyczek) w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w pkt 25 lit. b), z wyjątkiem rezerw tworzonych na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, jeśli stanowiące ich podstawę kredyty zostały udzielone z naruszeniem prawa, przy czym naruszenie to powinno być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu,”

— skreśla się pkt 34,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za wierzytelności, o których mowa w ust. 1 pkt 25, uważa się te wierzytelności, których nieściągalność została udokumentowana:

1) postanowieniem o nieściągalności, uznanym przez wierzyciela jako odpowiadającym stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo

2) postanowieniem sądu o:

a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości, gdy majątek masy nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, lub

b) umorzeniu postępowania upadłościowego, gdy zachodzi okoliczność wymieniona pod lit. a), lub

c) ukończeniu postępowania upadłościowego.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną:

1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 26 lit. a), w szczególności jeżeli:

a) dłużnik został postawiony w stan likwidacji lub została ogłoszona jego upadłość, albo

- b) na wniosek dłużnika wszczęte zostało postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków albo postępowanie układowe w rozumieniu przepisów o postępowaniu układowym, albo
 - c) wierzytelność została potwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo
 - d) wierzytelność jest kwestionowana przez dłużnika na drodze powództwa sądowego,
- 2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 26 lit. b), jeżeli:
- a) spełniony jest warunek określony w pkt 1 lit. a) albo lit. b), lub
 - b) opóźnienie w spłacie kapitału kredytu (pożyczki) lub odsetek przekracza 6 miesięcy, a ponadto:
 - spełniony jest warunek określony w pkt 1 lit. d) albo
 - wierzytelność została skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo
 - miejsce pobytu dłużnika jest nieznanne i nie został ujawniony jego majątek mimo podjęcia przez wierzyciela działań zmierzających do ustalenia tego miejsca i majątku.
- 2b. Rezerwy na kredyty (pożyczki) stracone, uznawane za koszt uzyskania przychodów w jednostkach, o których mowa w ust. 1 pkt 25 lit. b), nie mogą przekraczać kwoty udzielonych kredytów (pożyczek), pomniejszonej o wartość zobowiązań dotyczących należności objętych rezerwą, wynikających z:
- 1) gwarancji bądź poręczeń Skarbu Państwa lub Narodowego Banku Polskiego,
 - 2) gwarancji banków krajowych należących do Organizacji Współpracy i Rozwoju Gospodarczego (OECD) lub banków współpracujących z tą organizacją,
 - 3) ustanowionej blokady na rachunku bankowym, gdy rachunek ten umiejscowiony jest w banku posiadającym należność objętą rezerwą celową,
 - 4) gwarancji banków krajowych,
 - 5) zastawu na prawach z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski:
 - a) w odniesieniu do papierów wartościowych będących w obrocie giełdowym według ich aktualnej wartości rynkowej,
 - b) w odniesieniu do papierów wartościowych nie będących w obrocie giełdowym według ich aktualnej wartości, określonej metodami stosowanymi dla odpowiednich rodzajów papierów war-

tościowych (papiery kuponowe, dyskontowe),

- 6) zastawu na prawach z papierów wartościowych, których emitentem jest rząd lub bank centralny kraju należącego do OECD, według ich aktualnej wartości rynkowej,
- 7) zastawu na prawach z bankowych papierów wartościowych, które zostały zdeponowane w banku,
- 8) ustanowienia hipoteki na nieruchomości nie zamieszkałej i nie obciążonej żadnym ograniczonym prawem rzeczowym, w wysokości nie wyższej niż 50% wyceny dokonanej przez rzeczoznawcę, jednak do wysokości nie wyższej niż 50% zabezpieczonej kwoty,
- 9) zastawu na prawach z papierów wartościowych będących w obrocie giełdowym, z wyjątkiem wymienionych w pkt 5 lit. a), w wysokości nie wyższej niż 30% ich aktualnej wartości rynkowej, jednak do wysokości nie wyższej niż 50% zabezpieczonej kwoty."

Art. 2. 1. W 1994 r. za koszt uzyskania przychodów w bankach, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, uważa się przyrost rezerw w tym roku na pokrycie kredytów straconych w porównaniu ze stanem rezerw, jaki banki miały obowiązek utworzyć na te kredyty i faktycznie je utworzyły na dzień 31 grudnia 1993 r. w wysokości 100% tych kredytów, zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w tym dniu.

2. W bankach, które na dzień 31 grudnia 1993 r., zgodnie z przepisami wydanymi po tym dniu, miały obowiązek utworzyć rezerwy na pokrycie kredytów straconych w wysokości 70% tych kredytów, za koszt uzyskania przychodów w 1994 r. uważa się przyrost rezerw ponad ich stan obowiązujący w dniu 31 grudnia 1993 r.

3. W bankach, które na dzień 31 grudnia 1993 r. utworzyły rezerwy na pokrycie straconych kredytów w wysokości wyższej niż 70% tych kredytów, za koszt uzyskania przychodów w 1994 r. uważa się przyrost rezerw ponad tę wysokość.

4. W 1994 r. nie uważa się za koszt uzyskania przychodów przyrostu rezerw na pokrycie kredytów straconych, jeżeli przyrost ten wynika z obniżenia stanu rezerw, o którym mowa w ust. 1—3.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 marca 1993 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 127 i Nr 86, poz. 405) w art. 15 skreśla się ust. 5.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1994 r., z tym że wymóg skierowania na drogę postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w art. 1 pkt 2 lit. c) dotyczącym dodanego ust. 2a pkt 1 lit. c), wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.